

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

mint felülvizsgálati bíróság

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Digitálfotó Lapkiadó és Kereskedelmi Kft. (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróság előtt 19.K.31.120/2006. számon indult perben a Fővárosi. Ítéletábra 2008. május 28. napján kelt. 2.Kf.27.014/2008/1. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 21. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2009. június 30. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghoz a az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéletábra 2.Kf.27.014/2008/1. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000.- /azaz tizenötezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt 36.000.- /azaz harminchatezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az alperes 2005. november 30. napján kelt határozatban megállapította, hogy a felperes a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított, a Digitális Fotó Magazin 2004. évi áprilisi számában piacvezető pozíciójára tett kijelentésével. Emiatt kötelezte 1.000.000.- Ft bírság megfizetésére. A határozat indokolásának 42. pontja szerint az alperes a bírság

kiszabását a kiélezett verseny miatt tartotta indokoltnak, a bírság összegének megállapítása során ugyanakkor figyelemmel volt a jogsértés rövid idejére is. A határozattal szemben a felperes terjesztett elő keresetét, amelyben az alperesi határozat hatályon kívül helyezését és a versenyfelügyelete eljárás megszüntetését, illetve a bírság összegének mérséklését kérte. Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az alperes határozatát részben megváltoztatva a felperest terhelő bírság összegét 250.000.- Ft-ra mérsékelte, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta: Az ítélet indokolásában a bírság mértékének meghatározása körében utalt arra, hogy a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás térlalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény /a továbbiakban: Tpv. / 83. § /14/ bekezdése, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény la továbbiakban: Pp. / 339. § /2/ bekezdése alapján a bírság mérséklésére jogosult. A bírság mértékének meghatározása körében figyelembe vette, hogy a vizsgáló két jogsértés miatt indítványozott 1.000.000.- Ft összegű bírságot, az alperes azonban csak egy jogsértést állapított meg, első alkalommal marasztalta el a felperest. A Fővárosi Ítéltábla értékelt a felperes együttműködő magatartását, a hasonló tárgyú versenyfelügyeleti eljárásokban alkalmazott szankciók nagyságát, valamint a generálprevenációs hatás elérésére való alkalmasságot. Kiemelte, hogy a korábbi jogkövető magatartás és az eljárás során tanúsított együttműködés olyan enyhítő körülmények, amelyeket az alperes nem, illetve nem kellő súllyal értékelt.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a Tpv. 38. § /21/ bekezdésébe, 78. §-ába, valamint a Pp. 221. § /1/ bekezdésébe ütközik. Álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla megsértette indokolási kötelezettségét, amikor nem indokolta miért köti a döntéshozó Versenytanácsot a vizsgáló indítványa, a felperes mely magatartása menősul együttműködő magatartásnak, és ez milyen mértékben bírságsökkentő tényező; milyen hasonló tárgyú versenyfelügyeleti eljárásokra tekintettel került sor a bírság csökkenésére, és milyen mértékben, illetve milyen mértékben eredményezi a bírság csökkentését az első elmarasztalás /jogkövető magatartás/. A fentiekkel összefüggésében kifejtette, hogy a vizsgálati jelentésben nem kötelező javaslatot tenni a

bírság összegére, az a Versenytanácsot nem köti. Az alperesi adatkérésre adott felperesi válasz önmagában nem tekinthető a bírság összeget enyhítő együttműködő magatartásnak, az alperes más hasonló tárgyú versenyfelügyeleti eljárásban szintén 1.000.000.-2.000.000.- Ft-os bírságösszeget állapított meg. Hangsúlyozta, hogy nem enyhítő körülmény az, hogy a felperes korábban nem követett el jogsértést, ezzel ellentétben az ismétlődő jogsértés súlyosító körülmény.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet a Legfelsőbb Bíróság 2009. április 20. napján kelt végzésében hivatalból elutasított. A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

Az alperes előkészítő iratában vitatta a felperes ellenkérelmében foglaltakat. A felperes ismételt előkészítő iratában arra hivatkozott, hogy a bírság mértékét a Fővárosi Ítéltábla mérlegelési jogkörében határozta meg. A bírság csökkentését eredményező szempontokat tételenként nem kellett megjelölni.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Tpt. 78. §-ának /3/ bekezdése alapján a bírság összegét az eset összes körülményeire, így különösen a jogsértő állapot időtartamára, a piaci helyzetre, a magatartás felróhatóságára, az együttműködő magatartásra, ismételt törvénybe ütköző magatartásra tekintettel kell meghatározni. A jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztetettsége, a fogyasztói érdeksérelem köre alapozhatja meg.

A Pp. 339/B. §-a szerint mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

Az idézett rendelkezés alapján a Fővárosi Ítéltábla helytállóan járt el, amikor azt vizsgálta, hogy az alperes határozatának indokolásából megállapíthatóak-e a bírság összege vonatkozásában a mérlegelés szempontjai, és az alperesi határozat indokolásából kitűnik-e a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége. A Legfelsőbb Bíróság teljes mértékben osztotta a fellebbezési bíróság azon jogi álláspontját, hogy az alperes a bírság összegének kiszabása

során jelentős körülményeket nem, illetve nem kellő súllyal értékelt. Az alperes határozatának 42. pontja - amely a bírság összegszerűségének megállapítására vonatkozó indoklást foglalja magába - Lényegében egyetlen, a felperes terhére róható szempontot sem tartalmaz a bírság összegére nézve. A kiélezett versenyre való utalást illetően a bírság összegének megállapítása körében pedig csak a felperes javára szóló, a jogsértés rövid idejére vonatkozó megállapítás található. A bírság összegszerűsége tekintetében tehát az alperes határozata megalapozatlan volt, mert a mérlegelés szempontjait csak hiányosan tartalmazta. Ehhez mérten a Fővárosi Ítéltábla ítéletének indokolásában nagyszámú és jelentős szempontot sorolt fel, amelyeknek együttes mérlegelése eredményeként hozta meg az 1.000.000.- Ft-os bírságot 250.000.- Ft-ra mérsékelő döntését /jogerős ítélet indokolása 7. oldal utolsó előtti bekezdése/.

A bírság összegének eltérő meghatározására - mérlegelési jogkörben - a bíróság az általa idézett Tpv. 83. § /4/ bekezdése és Pp. 339. § /2/ bekezdés q/ pontja alapján jogosult. A bírság mérséklésénél figyelembe vett mérlegelési szempontok az ítélet indokolásából megállapíthatóak, az ítéleti indokolásból az is kitűnik, hogy a Fővárosi Ítéltábla az egyes szempontokat súlyosító vagy enyhítő körülményként vette-e figyelembe. Az indokolásból tehát a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége is kitűnik. Ezzel szemben az alperes alaptalanul hivatkozott felülvizsgálati kérelmében, hogy a jogerős ítélet a Tpv. 38. § /2/ bekezdésébe, 78. §-ába, valamint a Pp. 221. § /1/ bekezdésébe ütközik.

A Tpv. 38. § /2/ bekezdésével összefüggésben a Legfelsőbb Bíróság arra mutat rá, hogy az alperesnek a bírság összegét, mint mérlegelési döntést a Pp. 339/B. § szabályainak megfelelően kell megindokolnia. A jogerős ítélet indokolásában foglalt szempontok nem ellentétesek a Tpv. 78. §-ában meghatározott példalódzó jelleggel felsorolt mérlegelési szempontokkal. A Tpv. 78. § /3/ bekezdése értelmében ugyanis a bírság összegét az eset összes körülményeire tekintettel kell meghatározni. A Fővárosi Ítéltábla döntési szempontjainak megjelölése megfelel a Pp. 221. § /1/ bekezdése előírásának is, megfelelően alátámasztja a bírság mérséklése tárgyában hozott döntést. Az alperes egyes szempontokat érintő kifogásaival összefüggésben a Legfelsőbb Bíróság arra mutat rá, hogy a Fővárosi Ítéltábla nem fejtett ki olyan jogi álláspontot, miszerint a vizsgáló indítványa kötné a Versenytanácsot. A Tpv. 78. §-a nem zárja ki, hogy a felperes magatartását együttműködő

magatartásnak minősítse a bíróság. Hasonló tárgyú versenyfelügyelete eljárásnak nyilvánvalóan azokat az eljárásokat lehet tekinteni, amelyek a periratban hivatkozásra kerültek. A felperes első elmarasztalása, mint jogkövető magatartás a Tpv. 78.§ /2/ bekezdése szerinti magatartás felróhatósága körében értékelhető.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperest a felperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére kötelezte (Pp. 270. § /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése).

A 1e nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán az állam viseli 16/1986./VI.26./ IM rendelet 14. §-al.

Budapest, 2009. június 30.